

Գևորգ Էմին

Ռազմական

Այս հո՛ղը, այս Երկիր Նաիրի՛ն,
Որ դարեր տանջվա՛ծ է եղել.
Որ հագիվ մի քանի տարի,
Մոռացե՛լ էր կոիվ ու եղեռն.
Մեր փոքրի՛կ, հանճարե՛ղ այս հողը
Անդունդի առա՛ջ է կրկին.
- Պաշտպանի՛ր անցյալի կոթողը,
ալիքը կերտողին փրկի՛ր:
Այս հո՛ղը, որ և հի՛ն, և նո՛ր է,
Մանու՛կ է Միության գրկում,
- Պաշտպանի՛ր քո կրծքով դու մորը,
Որ ապրի մանուկը քնքուշ:
Մեր հի՛ն, բայց նորածի՛ն այս հողը
Մեռա՛ծ է՝ առանց մոր գրկի.
-Բարձրացի՛ր, ավագակն ու գողը
Մտել են մեր հո՛ղը կրկին...